

ՆՅՈՒԹԻ ԶՈՐՈՌՈԴ ՎԻՃԱԿԸ

Վիկտոր ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ
Տեսնական ԳԻՏ. ԹԵԿՆԱԾՈՒ

Ներկայում աշխարհի գրեր բոլոր եւկրներում զիտնականների մի ստվար բանակ խորը հնտագոտուրյուններ է կատարում նյուրի առանձնահատուկ, չորրորդ վիճակի, այսպես կոչված պլազմայի ուսումնափրման ուղղությամբ:

Զեմա-միջուկային ռեակցիաներւմ, առային և ներգիայի խաղաղ օգտագործման մեջ և ընդհանրապես ժամանակակից զիտուրյան և տեխնիկայի շատ ու շատ ասպարեզներում պրլազմայի ուսումնափրուրյունը ունի շափականց մեծ նշանակություն:

Մենք ապրում ենք տիեզերական տարածությունների յուրացման և առոմա-միջուկային դարում, կարելի է առել նաև՝ պլազմայի դարում:

Ի՞նչ է իրենից ներկայացնում ՊԼԱԶՄԱՆ

Որքան բարձր է նյուրի չերմաստիճանը, այնքան ավելի մեծ է նրա մասնիկների շարժողականությունը: Գագերում մոլեկուլները, նույնիսկ առոմները տեղաշարժվում են ազատ, իսկ առոմների կազմում էլեկտրոնները իրենց օրբիտանում կատարում են բվանային մեխանիկայի օրենքներին համապատասխան հարմոնիկ շարժումներ:

Պլազմայում նյուրի չորրորդ վիճակում, նրա կազմի մեջ մտնող էլեկտրոնները, շափականց բարձր չերմուրյան հնտակներով, պոկված են առոմներից (այսինքն առոմներն իննացված են) և օժուված շարժման լիակատար ազատությամբ: Այսպիսով պլազման հավասար բանակուրյամբ դրական և բացասական ազատ լիցքներ կրող մասնիկների մի բանձրուկ է, որի ընդհանուր էլեկտրական լիցքը հավասար է զրոյի: Ազատ շարժվող էլեկտրոնների առկայությունը բարձրացնում է զագի հաղորդականությունը, որի պատճառով պլազման հանախ անփառում են էլեկտրահաղորդիչ զագ:

Պլազմայի մասին մենք սկսել ենք խոսել միայն վերջերո, սակայն նրա նետ հանախ ենք առնչվում: Տիեզերի նյուրի հիմնական մասը իննացված է, հնտակարար զանվաս է պլազմատիկ վիճակում: Աստղերում իննացամբ պայմանափորված է նրանց գերարձը չերմաստիճաններով, իսկ նույ միզամածուրյուններում և միշաստղային զագում երկնային լուսատուների ուղարկանուշակազոյն նառազայրումով: Աւեգակը 335 000 անգամ երկրագնդի զանգվածից մեծ լինելով հանդեմ ամբողջովին բազկացած է պլազմայից, որի նառազայրման ազդեցուրյան ներք մեր մոլորակի մրենորատի վերին շետքը իննոսփերան, իննացված է, պլազմատիկ է: Բնուրյան հզոր եւեռյաների շաբրի և նյուխափայիլ առաջացմանը դարձյալ մասնակցում է պլազման: Էլեկտրական շրաներում կարեն միացումները նույնպես բնրանում են պլազմայի մասնակցուրյամբ: Խասային ուկամաններում արգոնի կամ նեսնի պլազման և, որ հանելի և զեղեցիկ էքելու է ստեղծում:

Բոլոր նյուրերն էլ ունեղ տաքանակի իննանում են և անցնում պլազմային վիճակի: Այս բանը համեմատարար նեշտ է կատարվում ալկալիական մետաղների (նատրիում, կալիում, ցելիում) գորշչիների նետ: Խոյնիկ սովորական կրակի բացը, որը պարունակելով շատ չնշին բանակուրյամբ նատրիում ծեռք է բերում ուղղ հաղորդականուրյուն, բույլ իննանում է, այսինքն անցնում է պլազմային վիճակի:

Մինչև մի ժամկ հարյուր միլիոն չերմաստիճանի պլազմայում ինները ծեռք են բերում այսպիսի մեծ արագուրյուններ, որ բախվելիս կարողանում են հաղրահարել միջուկային լիցքներ էլեկտրական վանող ուժերը և այնտան են մոտենում իրաւ, որ հնարավորուրյուն է բաւեղման միանալ և առաջանել ավելի ծանր միջուկներ: Այսպիսով շատ տաք պլազմայում բնրանում է միջուկային ռեակցիա, որի հնտամնում ունեն էլեմենտներից առանառում և

Ժաները: Օրինակ, շրածնի իզոտոպներից առաջանում է նելիքում: Միջուկային այսպիսի ռեակցիայի բնրացնում անշատվում է նուկայական բանակուրյամբ չերմային էներգիա: Նման երեխույր տեղի է ունենում շրածնային ռումբում, սակայն այստեղ ժամանակի կարև հատվածում անշատվում է այնքան շատ չերմային էներգիա, որ տեղի է ունենում պայրյուն:

Միջուկային էներգիան խաղաղ նպատակներին ծառայեցնելու համար անհրաժեշտ է, որ անշատվող չերմային էներգիայի բանակը առնմանափակ լինի, որպեսզի պայրյուն տեղի չունենա: Դրա համար պես է կարողանալ բառ ցանկուրյան դեկավարել չերմամիջուկային ռեակցիայի բնրացքը: Այս հարցը լուծելու հետո մենք կունենանք էներգիայի անսպառ աղբյուր, բանի որ շրածնի բանակը բռուրյան մեջ գործնական անսահմանափակ է:

Մեզ հայտնի են չերմամիջուկային ռեակցիայի (պայրյուն շառաչացնող) երևույթներ, օրինակ, արեգակի բնդերեւում շրածնի նուկայական զանգվածները ծանրուրյան ստերի ազդեցուրյան ներք սեղմակելով, խիստ տարանում են: Ստացված պլազմայի չերմասահմանը հասնում է մինչև 10 000 000-ի, և շրածինը վեր է ածվում հելիումի: Ազատված էներգիան դաշնում է Արեգակի վիրիատի էներգիայի անսպառ աղբյուր:

Շրածնի ծանր նորոգները՝ դեյտերիումը և տրիտոնիմը էներգիան արտադրում են համեմատաբար ցածր չերմասահմաններում: Այս իզոտոպները հաջողորդյամբ օգտագործվում են պլազմային նետագոտուրյուններում:

Պլազմայի չերմուրյունը շափում են էլեկտրոններ և ռուսով և ռուսով: մեկ էլեկտրոնովոր չերմուրյանը համապատասխանում է 11600°C : Մի տաճի էլեկտրոններու չերմուրյամբ պլազման համարվում է սառը, իսկ հարյուրավոր և ավելի էլեկտրոններու դեպքում՝ տաք:

Սովորական զագի և պլազմայի միջի խիստ սահման չկա: Պլազման էլեկտրոլիտ է զագերի օրենքներին և հանախ իրեն պահում սովորական զագի պես: Ուժեղ մագնիսական դաշտերի ներգործուրյան դեպքում պլազման ձեռք է բերում նոր, արտասովոր հատկուրյուններ և կոչվում է ճագնիսակաց պլազմա:

Ուժեղ մարմնի կամ միջավայրի չերմասահմանը կարելի է բարձրացնել, եթե նրանցում արտադրվի մեծ հանակուրյամբ չերմային էներգիա և այն լավ մեկուսացվի շրչապատճի:

Մինչև հիմա մեզ հայտնի նյութերից և ոչ մեկը չունի այն չերմակայունուրյունը, որը անհրաժեշտ է սառը, կամ առավել և առ պր-

լազման անբափանցելիութեն շրչապատից քեկուզ մի պան մեկուսացնելու համար:

Սովորական գիտականներ Սախարովը և Տամբ դեսև 1950 թվականին որպես բաժն չերմակայունուրյուն ունեցող չերմամեկուսացում առաջարկել են մագնիսական դաշտը, որը հատուկ իմպրուզային բնիւթազում գործում է այնպես, որ միաժամանակ էղմուր է պլազմայի շնուրը և երան մագնիսական դաշտով մեկուսացնում շրչապատից: Այս միջոցը հայտնի է «մագնիսական պատճեց» անվանք:

Պլազմայի (մանավանդ տաք) ստացումը, ներ միշ թե շատ եկարատն պահպանումը ժամանակակից զիտորյան և տեխնիկայի ամենալավը և ուշագրավ հարցերից մեկն է:

Ուշագրավ են պլազմայի նետելյալ հիմնական առանձնահատկուրյունները:

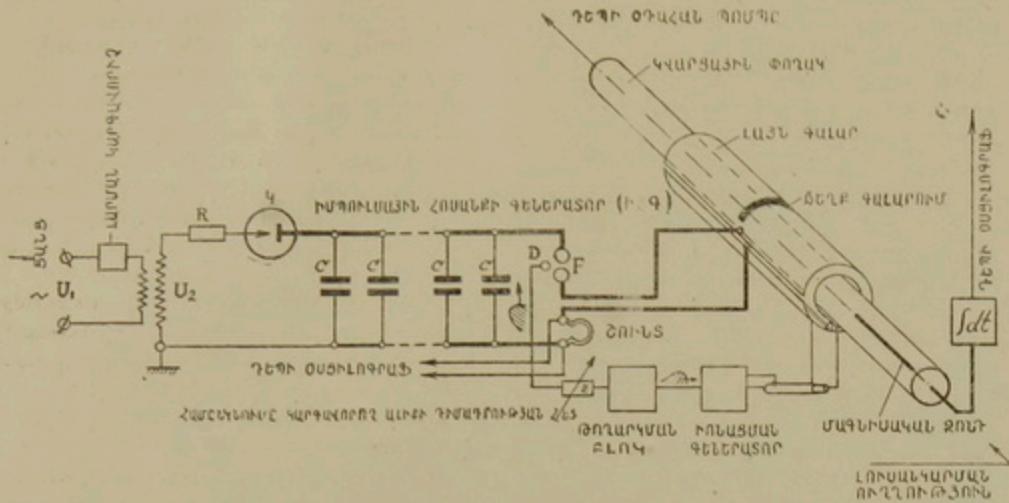
Առողմի կազմում էլեկտրոնները կատարում են օրինաչափ, հարմոնիկ շարժում, իսկ պլազմայում նրանք շարժվում են զագի մալեկուուների հման առանց որևէ կարգի, կամայական ձևով: Համապատասխան մագնիսական դաշտերի ներգործումը պլազմայի էլեկտրոններին կարելի է ստիպել շարժվել խիստ որոշակի կարգով, այսինքն՝ նրանց շարժումը դարձնել օրինաշափ:

Սովորական զագի մասնիկների շարժումը սահմանափակվում է միայն նրանց գիտմարդութեանունում կամ հարցաներով՝ զագը պատունակող անօրի պատերին: Պլազմայի մասնիկների շարժումը և բնդերումը անօրի պատերին սահմանափակվում և կուրգագործվում է մագնիսական դաշտի՝ «մագնիսական պատճեց» միջոցով:

Պլազմայի մասնիկներին կարելի է հենց «մագնիսական միուով», «փակել մագնիսական բակարգում», ուսալ «մագնիսական ծուզակում» և այլն:

Ուժեղ մագնիսական դաշտում պլազմայի մասնիկը պատված է մագնիսական դաշտի ուժագծի շուրջը, իսկ ուժագծի երկայնքով շարժվում ազատ, անկաշանդ, որի հետևանքով, երբ չկա մասնիկների բնդերում, պլազմայի յուրաքանչյուր մասնիկը կատարում է պարարած շարժում:

Եթե սախենք պլազմայի մասնիկին շարժվել մագնիսական դաշտի ուժագծին ուղղահայց, ապա նա իր և սեղակ կամ նաև մագնիսական ուժագիծը, կշեղի նրան: Պլազմայի մասնիկները, կարծեք թե «կպած» են մագնիսական դաշտի ուժագծերին, կամ ֆիզիկոսների արտահայտուրյամբ, մագնիսական դաշտը «ներսանցված» է պլազմայում: «Ներսանց-

Էլեկտրադինամիկական սեղմման մեթոդով պլազմային փորձի սկզբունքային սխեման

մանց օրենքը գործում է միայն առաջ պլազմայում, որտեղ մասնիկների շարժումը կատարվում է այնքան արագ, որ իրաւ մոտով սլացող մասնիկների կապակցումը բացառված է: Այդպիսի պլազման օժոված է բարձր էլեկտրահաղորդականությամբ: Սառը պլազմայում, որի նաղաղականուրյունը ցածր է, մասնիկների փոխարժեածների ճամանակ, կարծիք ընելի է ունենամ մագնիսական դաշտի ներծծում պլազմայի մեջ:

Խաչաձեփող էլեկտրական և մագնիսական գաշտեռում պլազման շարժվում է այդ եւկու դաշտերին ուղղահայաց: Եթե, օրինակ, մագնիսական դաշտը ուղղված է պլազմային դաշտի առանցքի կողմք, իսկ էլեկտրականը՝ նշան շառավիկ, առաջ պլազման կշարժվի զանի շրջագիծի ուղղությամբ, այլ կերպ առաջ՝ պլազմային դաներ կպատճի իր առանցքի շուրջը:

Մագնիսական դաշտում պլազման առաջ է բերում բազմազան տառանումներ, առնեն առայժմ առտահայտվում են միայն անկանոն աղմուկների ձևով: Պլազմայի օգտագործումը առդիտախնիկայում դեռևս միշտ է առանձնահրաված, առկայն, բայ տեսական ավալների ներշագօր է կառուցել ուղանառությունը և այլիքառաներ, այսինքն սարքեր, որոնք տալիս են ուռշակի նանախականությամբ տառանումներ:

Էլեկտրական ուժերը մագնիսակցված պլազմայում առաջ են բերում նաև մասնիկների մասսայական շարժում, կամ ինչպես առում են

դրեյֆ, իսկ ոչ էլեկտրական բնույրի ուժերը առաջացնում են էլեկտրական նոսաներ: Շարժման արագությունը և նոսաները ուղղված են ոչ թե գործող ուժի, այլ նրան ուղղահայաց սուզուրյամբ: Ամեր պլազմային նադրեղամ է ոչ թե արագացում, այլ նաստառուն, այսպես կոչված, դրեյֆային արագություն:

Պլազմային շատ ու շատ եւելույրներ երակայական մասշտաբներով ծավալված են տիեզերական անհուն տւշածուրյուններուն: Խեցպան հայտնի է, արեգակնային բնկումների առաջանում են մագնիսական դաշտերով պլազմայի արագ սեղմումից, որի նետանելով դուռ են նետվում պլազմայի վշրիսարի նույներ-զանգվածներ: Տիեզերում զոյուրյուն ունեցող մագնիսական դաշտերը, ուղղեա տարբեր տեսակի բնական բակարդներ, որոնք են երանց: Պլազմայի լցված այդպիսի բակարդներ գտնվում են նաև մեր մոլորակի մոտերերում և հանդիսանում են ապագա տիեզերագնացներին նառագայրային մեծ փառն սպառնացող ռադիացիոն գոտիներ: Արեգակնային այդ բնկումներով են պայմանավորված եւկրի վրա նկատվող ուղիղկապի խանգառումները, նյութափայլլր մագնիսական փորութիւններ և տիեզերական առտասլուր այլ եւելույրներ: Այս բոլոր մեր վերին մրնուրաք կազմող պլազմային «վրդովմութենեն» են, միջմոլորակային տարածությունում պլազմայի տարածություն հարվածային այինքների արդյունքը: Հարվածային այինքների տարածումը խիստ նուրացած, համարյա «դառարկ» միջմոլորակային օվկիանոսում, նույնպես

մազնիսակցված պլազմային տռանժնահատկություններից մեկն է:

Տիեզերական հերփոններն ու արենոտական արբանյակները ավելի ու ավելի են հաւոտացնում մեր գիտելիքները պլազմայի և նրա առանձնահատկությունների մասին:

Պլազման պահպանելու համար ներկայում կան բազմարիվ միջոցներ, որնք կոչվում են բակարդներ, ծովակներ կամ մազնիսական պատճեններ: Արգեսիք պլազմայի մասնիկները շնորհեն այն պարփակող անորի պատերին, երանց մազնիսական բակարդի միջոցով բատիքում են շարժվել անորի պատերին զուած են, սեղմ և կանոնավոր շարժեռով, ինչպիս յստ վարժված գինութեներ գորանանդեսին: Սուհայն այս դեպքում լուրջ խոչընդուն է հանդիպածում, այսպես կոչված, պլազմայի առ և այսու ու յու և ու ը, որի ժամանակ պլազմայի կույզում եղած էլեկտրոններն ու իոնները, ցրցիւով զանազան ուղղություններով, վազելով զարիւու ևն անորի պատերին պոկում են վերշնի առանձները և խառնում պլազմային ու կեղուուում այն: Այդ խառնութեների ծանր առանձները ավելի շատ են նառազայրներ և անշատ են նառազայրում էներգիա, լուս, ուղղափեր և մեծացնում կորուսները: Տայ պլազմայի փոխարեն բակարդը լցվում է անորի պատերի հյուրի գոլորշիացումից ստացված սարը ժամենիներով: Պլազման, որպես այդպիսին դադարում է զյուրյուն ունենալ:

Պլազմայի կայունության պրոբլեմ ժամանակակից փիզիկայի կարևորագույն պրոբլեմն է: Ֆիզիկոնները գտնում են, որ անկայունության պայմաններում տաք պլազմա ստանալը հոյենքան անհնարին է, որքան չըի եռացնելը սաոց անորում:

Պլազմայի պրակտիկ օգտագործման ուղղությամբ կատարված են բազմարի տեսական և փորձական աշխատանքներ, որոնց մի ժամար արդեն դուրս է եկել գիտա-հետազոտական հիմնարկների սահմաններից:

Կառուցվել են պլազմային հեռանքներ, որոնց միջոցով կարելի է արձակել պլազմայի բանձրուկներ մինչև 100 կմ/վրկ արագությամբ, այսինքն զնողակի բոիչից հարյուր անգամ, կամ տիեզերական հերփոնի արագությունից տաք անգամ արագ: Այդ եռանորի սկզբնապատճեն էր մազնիսական բակարդի մեջ պլազմա ներարկելը, սակայն նետազյում կառնեցին. որ երանից կարելի է պատրաստել պլազմային շարժիչ և ապա նաև պլազմային գեներատոր:

Պլազմային շարժիչում, ի տարբերություն ուղղական էլեկտրաշարժիչի, որպես հաղորդա-

լար ծառայում է բարձր հաղորդականությամբ օժտված, անասելի թերե պլազման:

Պլազմայի շիրի արգելակումը մազնիսական դաշտում համազար է եռա կինետիկ էներգիայի ձևափոխմանը էլեկտրականի, որը հանդիսանում է յուրաքանչյալ էլեկտրական գեներատուրի նիմիցը:

Հարց է ծագում: Գուցե ամրող էլեկտրատեխնիկան ծանր և անհարմար մետաղալարեցից երբեք անցնի դյուրաշար և բարձր էլեկտրամագրությամբ օժտված պլազմայի:

ՊԼԱԶՄԱՅԻ ԱՏԱՑՄԱՆ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԵՎԱՆԱԿՈՒՆԵՐԸ

Կարգավորող չերմա-միջուկային ռեակցիան ներկայացների համար, ինչպես հայտնի է, ամենակարևոր պրոբլեմներից մեկն է դեյտարիումնավ, կամ դիէտաքսիմի և աշխատության խառնությունը լցված անորում զերարձ չերմաստիճանների ստեղծումը: Բարձր և զերարձ չերմաստիճանների ժամանակ զագերը լրիվ իրանում են և անցնում պլազմային վիճակի:

Բարձր չերմաստիճանի պլազմա ստանալու համար ներկայում գոյուրյուն ունեն մի շարժ մերողներ՝ հարվածային ալիքների, բարակ էլեկտրալարի պայրեցման, տորոֆիզալ խցիկներում էլեկտրական պարզման, մազնիսական բակարդների, ինչպես նաև էլեկտրադինամիկական սեղման, կամ ինչպես բնդունված և անվանել, պինչ-էլեկտի մերողը:

Խորը էլեկտրալարի պայրեցման մերողի գեպենում վակուումնամարդ տեղափորիված երկու էլեկտրոդները միացնող բարակ էլեկտրալարով անց են կացնում կոնդենսատորի լիցքարափ ման իմպուլսային հոսանք, որը ոչ միայն ձուլում է այն, այլև վեր է ածամ գոյուրչու վիճակի, առաջացնելով բարձր չերմաստիճանի պլազմա:

Տորոֆիզալ խցիկներում էլեկտրական պարզման մերողի էլորյունը կարելի է պատկերացնել նետայալ կերպ. հոսանքի աղջուրին միացված էլեկտրամազնիսական կոնք մեջ տեղափորված պլազմա պարունակող խողովակում երա մասնիկները կշարժվեն ազատ կանոնավոր շարասյուներով: Պլազմայի մասնիկներն այդպիսում կշարժվեն այնպես, որ մազնիսական դաշտի կողմից վանվելով շնորհանա բնդուարվել անորի պատերին:

Պլազմայի մասնիկների ազատ ելքը խօղովակի բաց ծայրերից կարելի է կանչել խողովակը ծովուու, նրան տորի ձև տալու միջոցով (տորոֆիզալ մազնիսական բակարդ), կամ խողովակի

ծայրում ուժեղ մազնիսական դաշտեր, «մագնիսական խցաններ» ստեղծելու միջոցով: Այսպիսով՝ պլազմայի մասնիկները անդրադառնում են ուժեղ մազնիսական դաշտերից, որոնք այդ խոլ պահանջով կոչվում են նաև «մագնիսական հայելիններ»: Հարմար է տորոֆիզալ բակարդերում եղած զափի տաքացումը նրանով անցկացված կելեկորական հոսանքի միջոցով, սակայն պլազմայի տաքացումը զուգորդվում է երա դիմադրության փոքրացումով, որը բարձրնորում է չերմաստիճանի բարձրացմանը: Բարձր հաճախականությամբ բարձրավոր պարագայութեար և «մագնիսական միտոցները» հիմնականում վերացնում են նշված դժվարությունները, սակայն այս դեպքում առաջ են գալիս նոր դժվարություններ:

Մագնիսական բակարդի մերոդի կորյունն այն է, որ արտաքին արյունով ստեղծված մագնիսական դաշտից պահանջվում է սոսկ ուռած ծավալում պլազմայի պահպանում, իսկ պլազմայի ստացումը և երա տաքացումը իրականացվում է ուրիշ աղբյուրների միջոցով:

Իսկ ի՞նչ է ներկայացնում իրենից կելեկորագինամիկական սեղմման (պինչ-էֆեկտի) մերացը: Տասնյակ միլիոնավոր չերմաստիճաններ ունեցող պլազմա ստանալու և այն որոշ ժամանակ պահին համար օգտագործում են հզոր ունակային գեներատորներ, որոնք տեխնիկայում հայտնի են ուղեծ իմպուլսային հոսանքի գեներատորներ (իշտ): Տաք պլազմա ստանա-

լու և այն ժիշ թե շատ եւկար ժամանակ պահպաններու համար ամենից առաջ անհրաժեշտ է բարձր չերմակայուն մեկուսացում և պլազմայի տաքացման համար երա շնուրի ուժեղ և արագ սեղման: Սովետական զիտնականներ՝ Տամբ և Սահարովը առաջարկել են պլազմայի չերմամեկուսացման համար օգտագործել սեփական մագնիսական դաշտը, որը լավ չերմամելիուսացումից բացի հոկայական արագությամբ և ուժով պլազմայի սեղմման մի հիմնալի միջոց է: Հայտնի է, որ զուգահեռ կելեկորական հոսանքները զուր են միմյանց: Եթե զազ պարփակող զանաձև անորում բռնկի կելեկորական պարպում, որ համարու է զուգահեռ կելեկորական հոսանքների անցմանը, պարպման շերտը, որը բարկացած է իններից, կելեկորներից և եռանցով տարփող զափի առումներից, արագանալով կիսանի պլազմայի շնուրի առանցքին, որտեղ շարժվող մասնիկների կինետիկ էներգիան կրվեածիվ չերմայինի:

Այս դեպքում ստեղծված բարձր ննչումը և նրանով պայմանավորված բարձր չերմաստիճանները լայնացնում են պլազմայի շնուրը, որով և բացառեցում է պլազմայի պարպացած բարախումները, տատանումները՝ սեղմում, ընդարձակում և այն:

Պլազմայի սեղմման պահին երա վոլտամպերին բնուրագնում նկատվող հոսանքի փոքրացումը բացառեցում է սեղմման նետեանուվ շնուրի ինդուկտիվ դիմադրության մեծացումը:

ՆՑԱՐԴԵՐԻ ՊԱՀԵՍ

ՀԵՇՈՒՍՏԱՏԵՇՈՒԹՅՈՒՆՆ ՕԳՆՈՒՄ Է ԵՐԿՐԱԲԱՆՆԵՐԻՆ

Հորատման ժամանակ ԱՄՆ-ի երկրաբանների օգտվում են հեռուստացուցային երկու խցիկից բաղկացած հարմարանքից, որն հաջողորդամբ զործում է մինչև 1500 մետր երկարության վրա: Խցերից մեկն ուղղված է դեպի հորատանցքի հատուկը, մյուսը՝ դեպի պատերը: Դա հեշտացնում է առանց խորքից նմուշ վերցնելու հմանալ լեռնային ապարների տեղադրանքն ու տեսակները:

Հարմարանքը նախագծել են կալիֆուսնիայի համայարանի մասնագետները:

Ամերիկացի վիրաբույժ-օրթոպեդ Մարտինս ապացուցում է, որ գտել է նյարդերը մի օրգանիկ-միջ մյուսը տեղափոխելու միջոցը:

Որպեսպի այդ նյարդերը նոր տեղում ամեն, նա դրանց կելեկորունային ճառագայթման է ներակում: Ծիշու է, տեղադրյամ նյարդերը չեն վերանում այդ բարի հոկայական իմաստով: Նրանք ներկայանում են ինչպես մի թաղանթ, որի ներսում վերականգնվում են նիվանդի սեփական նյարդերը:

Նոր մեթոդը թույլ է տալիս դիակներից վերցրած նյարդերը պատվաստել ուրիշ կամ թևի ծանր վնասվածքներ ունեցող մարդկանց: Հնարավոր կլինի նույնիսկ արյան պահնատների նման, կոնսերվացված նյարդերի պահնեստներ ստեղծեն: